

prima instanță: R. Mazureț

dosarul nr. 2ra-265/18

instanța de apel: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei satului Mereșeuca împotriva Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Edineț (sediu Ocnița) din 15 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 06 decembrie 2016 Primăria sat. Mereșeuca a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 09 aprilie 2009 între Primăria sat. Mereșeuca și ÎI „Gaz-Construct-Cireș” a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 07, iar conform pct. 2 al contractului pârâta s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a blocului de studii pentru 10 clase și a cazangeriei blocului situat în sat. Mereșeuca, în valoare de 3 757 752 lei.

Menționează că, pe parcursul efectuării lucrărilor de construcții au fost prezentate procesele-verbale de îndeplinire a lucrărilor, în baza cărora a fost achitată suma de 3 303 350,28 lei, fapt confirmat și prin actul cu privire la rezultatele inspectării financiare tematice la Primăria sat. Mereșeuca privind aspectele expuse în solicitarea Inspectoratului General al Poliției nr. 17046 din 28 august 2014, întocmit de către Direcția Edineț a Inspecției Financiare la data de 24 septembrie 2014.

Relevă că, în cadrul examinării pricinii intentată la cererea de chemare în judecată a ÎI „Gaz-Construct-Cireș” împotriva Primăriei sat. Mereșeuca cu privire

la validarea popririi a fost dispusă efectuarea expertizei tehnice în construcții a obiectului construit.

Invocă că, conform raportului de expertiză nr. 333 din 10 martie 2016 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare s-au stabilit un șir de încălcări, și anume că, costul și volumul lucrărilor de construcție și montaj din tabelul nr. 2 în sumă de 992 055,69 lei este exagerat, iar costul lucrărilor de construcție la obiectul - blocul de studii pentru 10 clase și cazangeria blocului de studii din sat. Mereșeuca, constituie 2 305 785 lei.

În aceste circumstanțe, consideră că, pârâta nu și-a executat corespunzător și calitativ obligațiile contractuale asumate, cauzându-i, astfel, un prejudiciu în mărime de 992 055,69 lei.

Relevă că, la data de 20 iulie 2016 a expediat în adresa pârâtei o reclamație, prin care a solicitat achitarea sumei de 992 055,69 lei, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul pârâtei a sumei în mărime de 992 055,69 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț (sediu Ocnița) din 15 februarie 2017, acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în proces de insolabilitate, în beneficiul Primăriei sat. Mereșeuca suma în mărime de 992 055,69 lei și a fost încasat din contul ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în proces de insolabilitate, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 29 761,65 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, Primăria sat. Mereșeuca și-a executat integral și cu bună-credință obligația de plată asumată în baza contractului de antrepriză nr. 7 din 09 aprilie 2009, în mărime de 3 297 840,6 lei, însă conform raportului de expertiză nr. 333 din 10 martie 2016, costul lucrărilor efectuate de către pârâtă la construcția blocului de studii pentru 10 clase și a cazangeriei blocului din sat. Mereșeuca, constituie 2 305 785 lei. Astfel, reclamanta este în drept să pretindă restituirea sumei majorărilor neîntemeiate în mărime de 992 055,69 lei, făcând trimitere la prevederile art. 512, 514, 572 alin. (1) și (2) și art. 946 alin. (1) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către lichidatorul ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 decembrie 2017 lichidatorul ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate – Curtea de Apel Bălți.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, hotărârea a fost pronunțată

cu încălcarea competenței jurisdicționale, reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Menționează că, instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 5 al Legii insolvenței, concluzionând că, examinarea litigiului este de competența primei instanțe, deoarece obiectul litigiului este încasarea unei sume ce rezultă din pretinsa neexecutare a contractului de antrepriză încheiat la 09 aprilie 2009, deci se referă la datoria ce s-a format anterior intentării procesului de insolvență față de ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, astfel, litigiului este de competența instanței de insolvență, la soluționarea căruia urmează a fi aplicate prevederile art. 140-145 ale Legii insolvenței nr. 149 din 26 septembrie 2012.

Invocă că, ÎI „Gaz-Constructor-Cireș” este întreprindere insolventă, fiind intentată procedura simplificată a falimentului, astfel, față de întreprindere se aplică procedura specială prevăzută de lege, fără respectarea căreia nu este posibilă validarea unei creanțe.

Relevă că, intimata urma să se conformeze prevederilor art. 140 -143 ale Legii insolvenței și să înainteze o cerere de validare a creanțelor, iar prima instanță la primirea prezentei cererii de chemare în judecată urma să constate că, Judecătoria Edineț nu este competentă să judece pricina și să restituie cererea de chemare în judecată.

Afirmă că, instanțele de judecată reținând cauza spre judecare au încălcat competența jurisdicțională la examinarea litigiului, precum și art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Consideră că, concluziile instanțelor de judecată contravin prevederilor art. 24 alin. (2) lit. d), 42, 79 alin. (4), 140 alin. (1) și art. 141 ale Legii insolvenței.

De asemenea, consideră eronată concluzia primei instanțe precum că, obiectul litigiului nu ține de masa debitoare a întreprinderii, dar urmărește încasarea unei despăgubiri pentru executarea necorespunzătoare a obligațiilor ce rezultă din contractul de antrepriză, deoarece în eventualitatea admiterii acțiunii, suma va fi încasată anume din masa debitoare a debitorului, astfel, litigiul în mod direct ține de masa debitoare a ÎI „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului și este de competența exclusivă a instanței de insolvență, și anume a Curții de Apel Bălți.

Mai invocă că, instanțele de judecată la soluționare litigiului nu a luat în considerare și nu au dat o apreciere raportului de evaluare tehnică nr. 046-09 întocmit de Inspekția de Stat în Construcții și procesului-verbal nr. 9 de control repetat a volumelor și costului lucrărilor executate asupra lucrărilor de construcții, întocmit de Inspekția de Stat în Construcții la data de 22 februarie 2012, a căror constatări sunt în contradicție cu concluziile și constatările din raportul de expertiză nr. 333 din 10 martie 2016, încălcând, astfel, prevederile art. 130, 158 alin. (4) și 159 CPC.

În acest sens, indică că, conform raportului de evaluare tehnică nr. 046-09 întocmit în rezultatul controlului efectuat de către Inspekția de Stat în Construcții s-a stabilit că, lucrările executate nu au fost achitate pe deplin, iar o parte din acestea fiind lucrări și volume suplimentare apărute pe parcursul construcției în urma

modificărilor și din cauza calității proaste a carcasei clădirii executate de antreprenorul precedent, care nu au fost incluse în devizul de cheltuieli de bază.

Afirmă că, conform procesului-verbal nr. 9 de control repetat a volumelor și costului lucrărilor executate asupra lucrărilor de construcții, întocmit de Inspekția de Stat în Construcții la data de 22 februarie 2012, s-a constatat că, de către antreprenor au fost efectuate lucrările de construcție în sumă de 3 656 890 lei, dintre care achitate la zi numai 3 303 350,28 lei, astfel, restanța a constituit suma de 345 540 lei și lucrări adăugătoare la tencuiala pereților interiori în sumă de 192332 lei.

Susține că, decizia instanței de apel este identică cu hotărârea primei instanțe, fiind transcrise aceleași concluzii, fapt ce denotă aprecierea arbitrară a argumentelor invocate în cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 30 noiembrie 2017 (f. d. 143), iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la data de 26 decembrie 2017 (f. d. 155).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lichidatorului Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Individuale „Gaz-Construct-Cireș”, în procedura simplificată a falimentului, Igor Bulgaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic